

HET NIEUWE DOEL VAN JEFFREY WAMMES

Jeffrey Wammes leefde maanden tussen hoop en vrees in aanloop naar de Olympische Spelen in Londen. De topturner won een rechtszaak waarmee de weg naar het sportevenement open lag, maar vormverlies door een blessure gooide roet in het eten. Samen met Weekend vloog Jeffrey onlangs met Corendon naar de stad Banjul in Gambia, waar hem een schokkende confrontatie wachtte. 'Door wat ik hier meemaak, word ik ineens met mijn neus op de feiten gedrukt.'

DOOR FRANK WAALS
FOTO'S JIM HOOGENDORP

Jeffrey onthield vanuit Afrika contact met het thuisfront.

'Alles in mijn leven is nu gericht op 2016'

Het jaar 2012 zal voor Jeffrey Wammes (25) de boeken in gaan als een jaar van uitersten. De topturner spande afgelopen winter een kort geding aan tegen de KINGU, de nationale turnbond. Deze droeg niet hem, maar collega-turner Epke Zonderland voor voor deelname aan de Olympische Spelen in Londen. Volgens Jeffrey had de bond zich hierbij niet aan bepaalde regels gehouden, waarna in maart van dit jaar de rechtbank in het voordeel van Wammes besliste. Een hele opluchting voor Jeffrey, maar helaas eisten de zenuwslopende weken die aan de uitspraak voorafgingen hun tol. Jeffrey kreeg kort voor de Spelen te maken met een knieblessure, waardoor het grote sportevenement alsnog aan zijn neus voorbijging.

'Dat was heel zwaar', vertelt hij in gesprek met Weekend, die samen met de jonge Utrechter afreisde naar het Afrikaanse Gambia, om de zinnen even te verzetten. 'Ik haalde mijn recht en vervolgens gebeurt er iets waar ik zelf de hand niet in had. Het seizoen duurde ook erg lang; van het wereldkampioen-

schap in oktober 2011 tot en met de Olympische Spelen van zomer 2012. Voor een sporter is dat niet niks. Als ik eerlijk ben, geef ik toe dat ik gedurende al die maanden op een bepaald niveau ben blijven hangen. Zeker in een Olympisch jaar wil je toch een paar stappen vooruit zetten, maar ik bleef constant. Vervolgens kwam die blessure er nog eens bovenop. De rechtszaak was in januari, dus in principe was er nog voldoende tijd om weer fit te worden, maar ik denk dat het een soort uitputtingsslag voor me is geweest. Vechten tegen de bond, voor je rechten opkomen, met alles en iedereen moeten praten en ga zo maar door. Daardoor kon ik me niet voor de volle honderd procent op de trainingen concentreren. Als ik erop terugkijk, is dat toch wat me uiteindelijk heeft opgebroken.' Nadat duidelijk was geworden dat Jeffrey als sporter niet aanwezig zou zijn op de Olympische Spelen, besloot hij helemaal niet meer naar Londen af te reizen. Jeffrey: 'Ik ben niet gaan kijken. De hele beleving van zo'n evenement wil je dan toch meemaken als deelnemende sporter en niet als toeschouwer. Ik denk niet dat ik dat had aangekund. Thuis op televisie heb ik het natuurlijk wel gevolgd. Epke Zonderland was er wel bij en dat was voor mij heel moeilijk om te zien. Niet dat ik hem die gouden medaille niet gunde, maar omdat het de Olympische Spelen waren. Het grootste sporttoernooi dat je als sporter mee

Op de plaatselijke markt in Banjul kocht Jeffrey een rugkrabber.

kan maken. Epke's overwinning was op het onderdeel 'rek', terwijl mijn specialisme 'vloer en sprong' is. En in die finale stonden uiteindelijk gewoon weer dezelfde jongens als altijd. Ik had daar ook tussen kunnen staan, want ik kan normaal gesproken prima meedraaien op dat niveau. Dat te zien vond ik vervelender dan kijken naar Epke's finale.'

Verschillen

Jeffrey kijkt zijn ogen uit tijdens de reis door Gambia. Amper tien uur nadat hij in Amsterdam op het vliegtuig van reismaatschappij Corendon was gestapt, staat de turner oog in oog met de armoede in het Afrikaanse land. Kinderen van tussen 5 en 15 jaar rennen achter ons busje aan wanneer we door de dichtbegroeide jungle rijden, hopen op wat eten en

een beetje aandacht. 'Dit te zien is wel even een realiteitschok voor me', zo verwoordt Jeffrey het. 'Mensen leven hier in half afgebouwde huizen of tenten en hutjes, dus je wordt wel ineens met je neus op de feiten gedrukt. Je beseft dan weer even dat we het in Nederland zo slecht nog niet hebben. Ik kan eten wat ik wil, sporten wanneer ik wil en heb een goede opleiding genoten. Oké, de bevolking hier weet niet beter, maar toch is het bijzonder dat ze met zo weinig zo tevreden zijn. Werkelijk iedereen lacht hier. Als de mensen hier genoeg eten hebben om de dag mee door te komen, zijn ze al tevreden. Zo lijkt het tenminste. Ruilen met deze mensen? Voor een week misschien, maar langer niet. Ik ben in Holland op

een heel andere manier opgegroeid. Ze hebben daar geen computers of telefoon, iets waar ik verslaafd aan ben. Mijn telefoon heb ik altijd bij me en ik kijk er om de paar minuten op.' Jeffrey keek zijn ogen uit. De jungle, de apen en de rondrennende boerderijdieren die we overal zagen – na lang proberen wist Jeffrey een geitje in zijn handen te krijgen voor een foto, dat hij vlug weer neerzette vanwege de op hem afsprintende moedergeit – maakten veel indruk. Een bezoek aan een weeshuis raakte Jeffrey in het hart. 'Zulke jonge kinderen die geen ouders meer hebben en dan zo liefdevol zijn opgevangen door mensen van dit huis, dat is wel even slikken', zegt hij aangedaan. Op een lokale markt kocht hij een typisch Afrikaanse rugkrabber: 'Handig toch, haha. Ik kwam daar ook bij een waarzegger terecht, die me vertelde dat ik me in dit leven nooit zorgen hoeft te maken over geld. En hij zei ook nog iets raars. Ik moet ooit, het maakt niet uit wanneer, een T-shirt van mezelf aan een goede vriend geven, maar hij zei

'Acteren lijkt me best leuk'

niet waarom. Een bizar verhaal. Ik heb uiteindelijk best veel van dit land meegekregen. Dat vind ik mooi, ik ben er ook erg blij mee.'

Hoewel pas 25 jaar jong, heeft Jeffrey in zijn carrière als sporter al veel meegemaakt. Hoogtepunten, maar ook enkele tegenslagen, waar hij naar eigen zeggen steeds sterker uit is gekomen. Zo kwam enkele jaren geleden het drugsgebruik van turner Yuri van Gelder aan het licht, wat zijn weerslag had op zijn collega's. Jeffrey houdt zich verre van dit soort middelen, maar ook hij merkte in die tijd dat er negatieve beeldvorming rond zijn sport ontstond. Gelukkig ebt deze nu langzaam weer weg. 'Direct na Yuri's bekentenis dat hij cocaïne gebruikt had, werd hij uit de topsportselectie van Defensie gezet, waar ik ook in zat. Nog geen week later werd ik ook ontslagen, terwijl ik er niets mee te maken had. Ik heb dat spul nog nooit aangeraakt en zal dat ook zeker niet gaan doen. Sterker nog, ik rook niet eens. De reden van mijn gedwongen vertrek bij Defensie is

ook nog steeds een beetje vaag. De vooropleiding heb ik prima doorlopen en in de drie maanden dat die duurde ben ik niet één keer bij de hoge baas op kantoor geroepen. Maar uiteindelijk werd een halfjaar later zeventig procent van alle sporters bij Defensie ontslagen, en de overige dertig procent volgde een jaar daarna. Een geldkwesie dus. Alleen, had me dat dan eerlijk gezegd.'

Niet alleen meisjes

De vooropleiding van Defensie was een woelige periode voor Jeffrey, waarin hij een ontdekkingstocht in de liefde maakte. Hij kwam er achter dat hij gevoelens voor zowel jongens als meisjes koestert, en niet specifiek voor één van die twee. Iets wat sommigen al vermoedden, maar Jeffrey maakte het pas in april vorig jaar officieel bekend in het blad L'Homme. 'Op een gegeven moment ontstonden er zoveel roddels dat ik een aantal zaken voor wilde zijn', vertelt Jeffrey. 'Veel mensen vonden het leuk om over dit onderwerp te praten, omdat ze het eigenlijk al wisten. Ik had het alleen nooit officieel bevestigd. Op die manier krijg je verhalen. Ik wist rond mijn achttiende pas dat niet alleen meisjes een plek in mijn leven hadden. Daarvoor was ik stapelverliefd op mijn eerste vriendinnetje Felicia, waarmee ik een tijdje samen

ben geweest. Nog steeds als ik een meisje aanraak of omhels, bemerk ik dat zachte bij haar. Dan kan ik dezelfde tinteling voelen als bij een jongen. Ik noem mezelf daarom liever biseksueel en geen homo. Maar echt verliefd worden op een meisje en er een lange relatie mee hebben? Dat durf ik niet te zeggen. Ik ben blij om wie ik ben en samen met mijn beste vriend heb ik alles een beetje kunnen ontdekken. We kwamen er ooit op hetzelfde moment achter dat we ook op jongens vallen en samen maakten we alles voor het eerst mee. Van uitgaan tot onze eerste scharrel, dat soort dingen.' Samen met zijn beste vriend is Jeffrey inmiddels een echte voortrekker binnen zijn vriendengroep geworden. 'Op school heb ik veel rust in me, maar in de turnhal en tijdens het uitgaan ben ik juist erg uitbundig. Dan zit ik met mijn beste vriend in de auto en dan gebruiken we zinnestjes uit Friends of Desperate Housewives. Elke keer wanneer we weer zo'n act opvoeren, liggen we in een deuk. Het leven van een topsporter is zwaar, dus ik vind het leuk om af en toe naar feestjes en premières te gaan. Met name het circus trekt mij wel.' Toch leidt hij doorgaans niet zo'n spectaculair leven: 'Het is elke dag turnen en naar school. Misschien komt het eens in de twee weken voor dat ik uitga. En veel mensen beseffen niet dat er ook een heel zakelijke kant aan mijn vak zit. Zo moet ik zelf

op zoek naar sponsors en doe ik demonstraties. Daar komt uiteindelijk het geld vandaan, zodat ik kan doen wat ik doe. Ik moet zeggen dat ik het netwerken al aardig onder de knie heb. Alle nieuwe sponsorcontracten zijn gericht op de Olympische Spelen van 2016 in Rio de Janeiro in Brazilië. Mijn doel voor de komende jaren is daarnaast het afronden van mijn opleiding sport- en marketingmanagement aan de Johan Cruijff University.'

Film

Na zijn sportcarrière wil Jeffrey geen atleten gaan trainen, maar meer iets doen wat in de lijn van zijn studie ligt. 'Ja, iets als sportevenementen organiseren. Of ik ooit in een film of serie zou willen spelen? Ja, eigenlijk wel. Ik weet niet of ik het kan, maar het is zeker iets wat mij trekt. Maar nu is alles in mijn leven gericht op de Olympische Spelen van 2016. Daar moet echt alles voor wijken, want dat is mijn nieuwe doel', zegt Jeffrey vastbesloten. 'Ik wil nog minstens vier jaar op het hoogste niveau meedraaien, met de Spelen in Brazilië als hoogtepunt. Daarna is het tijd om serieus na te gaan denken over andere dingen. Eens zien of mijn lichaam het dan, als ik 29 ben, nog allemaal aankan. We zullen zien hoe ik er tegen die tijd voorsta. Maar één ding is zeker. Weer de Olympische Spelen missen, zoals afgelopen jaar, zal me niet gebeuren. 2016 wordt mijn jaar. Daar ga ik voor!'

Jeffrey doet de zogeheten spreidhoeksteun op een boomstam.